

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014200832
Dátum vydania rozhodnutia: 20.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200832.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: JUDr. K. N., bytom I., proti žalovanej: Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska 4, Bratislava, IČO: 30 795 141, právne zastúpenej JUDr. Evou Bušovou, advokátkou so sídlom Tobrucká 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia I. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory č. I. ODS-13/13:2472/2011 z 25. októbra 2013 v spojení s rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory č. DS IV-124/11:2472/11 z 24. apríla 2013, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/52/2014-80 z 11. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/52/2014-80 z 11. septembra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 3S/52/2014-80 z 11. septembra 2015 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil rozhodnutie I. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory č. I. ODS-13/13:2472/2011 z 25. októbra 2013 v spojení s rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory č. DS IV-124/11:2472/11 z 24. apríla 2013 a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Žalovanej zároveň podľa § 250k ods. 1 O.s.p. uložil povinnosť zaplatiť úspešnej žalobkyni náhradu trov konania v sume 136,32 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory č. DS IV-124/11:2472/11 z 24. apríla 2013 bola žalobkyňa podľa § 25 ods. 1, § 20 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „disciplinárny poriadok“) uznaná za vinnú, že sa ako advokátska koncipientka, zapísaná u advokáta JUDr. Ing. Mateja Hodála, so sídlom Osma 10, Bratislava, registračné číslo 5819, konaním, uvedeným vo výroku rozhodnutia, dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. <. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 586/2003 Z.z.“), pretože závažným spôsobom porušila povinnosti advokátskeho koncipienta, uložené jej v ustanoveniach § 18 ods. 3, § 64 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. a § 2 ods. 3, 4 Advokátskeho poriadku Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „advokátsky

poriadok“). Žalobkyni bola uložená povinnosť zaplatiť peňažnú pokutu 1 000,- € (§ 56 ods. 2 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z.z.) a paušálne trovy disciplinárneho konania 327,20 € (§ 57 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z.z.), všetko na účet žalovaného do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

I. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory rozhodnutím č. I. ODS-13/13:2472/2011 z 25. októbra 2013 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. v spojení s § 34 disciplinárneho poriadku rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory č. DS IV-124/11:2472/11 z 24. apríla 2013 ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia dňa 24.03.2011. Krajský súd, keďže mal za to, že podľa § 57 ods. 2 a § 58 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z. bolo potrebné v tejto veci postupovať podľa disciplinárneho poriadku, účinného ku dňu 24.03.2011, teda v čase, keď k disciplinárnemu previneniu došlo, si z internetu vytlačil disciplinárny poriadok účinný od 19.06.2010 do 14.06.2013. Na základe tohto disciplinárneho poriadku dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie je pre nezrozumiteľnosť a zmätočnosť nepreskúmateľné, nakoľko správny orgán prvého stupňa vo výroku rozhodol podľa § 25 ods. 1, § 20 ods. 1, ods. 2 písm. d/ disciplinárneho poriadku, ktoré obsahovo nekorešpondujú s výrokom o uznaní žalobkyne vinnou zo spáchania disciplinárneho previnenia (konanie nebolo zastavené podľa § 20 ods. 1, § 20 neobsahuje ods. 2 písm. d/ a § 25 ods. 1 upravuje možnosť podať odvolanie). Krajský súd poukázal tiež na to, že z citácie § 18 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. vyplýva, že nie je v takom znení, ako to uvádzajú správne orgány vo svojich rozhodnutiach a pre absenciu dôvodov nemožno zistiť, z akej správnej úvahy vychádzali správne orgány pri uložení peňažnej pokuty. Z uvedených dôvodov rozhodnutie žalovanej, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil a vrátil vec žalovanej na ďalšie konanie s tým, že úlohou žalovaného správneho orgánu bude v ďalšom konaní vo veci rozhodnúť tak, aby bolo rozhodnutie náležité odôvodnené a aby výrok právne korešpondoval s odôvodnením rozhodnutia. Krajský súd sa meritom veci nezaoberal s odôvodnením, že pre uvedené procesnoprávne pochybenie správnych orgánov nebolo možné posúdiť zákonnosť ich rozhodnutí.

Proti rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne, alebo aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaná v dôvodoch odvolania uviedla, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.]. V prvostupňovom rozhodnutí sa v dôsledku chyby v písaní uviedlo nesprávne číselné označenie zákonného ustanovenia, keď namiesto čísla „64“ bolo uvedené číslo „18“, avšak znenie ustanovenia, ktoré žalobkyňa porušila bolo uvedené zhodne so znením § 64 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. a je totožné so znením, ktoré v návrhu na začatie disciplinárneho konania uvádzal predseda revíznej komisie. Peňažná pokuta môže byť podľa § 56 ods. 2 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z.z. uložená až do výšky stonásobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom. Ako vyplýva z odôvodnenia oboch správnych rozhodnutí, pri určení druhu disciplinárneho opatrenia a uložení pokuty v sume necelého trojnásobku minimálnej mesačnej mzdy hodnotili správne orgány okolnosti uvedené v § 56 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z., pričom zohľadnili aj to, že sa žalobkyňa dopustila disciplinárneho previnenia zavineným porušením povinností prvýkrát. Disciplinárny poriadok, ktorý si krajský súd vytlačil z internetu a z obsahu ktorého vo vzťahu k § 20 ods. 1 a ods. 2 písm. d/ a k § 25 ods. 1 vychádzal, nie je totožný s disciplinárnym poriadkom, ktorý bol účinný od 19.06.2010 do 14.06.2013, teda dňa 24.04.2013, keď o disciplinárnom previnení žalobkyne bolo rozhodované a podľa ktorého IV. disciplinárny senát aj rozhodoval. Znenie § 20 a § 25, na ktoré sa krajský súd odvoláva a ktoré malo byť obsahom disciplinárneho poriadku účinného od 19.06.2010 do 14.06.2013, ktorý mal krajský súd vytlačený z internetu, nie je znením uvedeným v disciplinárnom poriadku, účinnom od 19.06.2010 do 14.06.2013 a schválenom konferenciou advokátov dňa 19.06.2010. Táto nezrovnalosť bola predmetom šetrenia ešte pred vyhlásením rozsudku na pojednávaní krajského súdu dňa 11.09.2015, kedy právny zástupca žalovanej uviedol krajskému súdu správne znenie § 20 ods. 1 a ods. 2 písm. d/ a § 25 ods. 1 disciplinárneho poriadku, účinného od 19.06.2010 do 14.06.2013. Žalovaná k odvolaniu pripojila fotokópiu strán, obsahujúcich znenie § 20, § 25 a záverečného ustanovenia disciplinárneho poriadku, schváleného konferenciou advokátov dňa 19.06.2010, podľa ktorého v disciplinárnom konaní

vedenom proti žalobkyni rozhodovala.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že ho považuje za účelové a nepodložené. Žalovaná týmto odvolaním sleduje výlučne nezmyselné a neekonomické predlžovanie celého konania, ktoré prebieha už od roku 2011. Svoje konečné rozhodnutie založila žalovaná na neoverených jednostranných tvrdeniach sťažovateľa a dohadoch predsedu revízejnej komisie bez toho, aby si správnosť tvrdení sťažovateľa overila priamo u klientov, ktorých sa tvrdenia sťažovateľa priamo týkali a ktoré boli meritom veci. Zaujatý postup žalovanej potvrdzujú aj početné procesné pochybenia, ktoré nesporne vyplývajú z dokumentov založených v spise.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. DS IV-124/11:2472/11 z 24. apríla 2013 podľa § 25 ods. 1, § 20 ods. 1, ods. 2 písm. d/ disciplinárneho poriadku uznal žalobkyňu za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z., nakoľko svojím konaním, bližšie uvedeným vo výroku rozhodnutia, porušila povinnosti advokátskeho koncipienta podľa § 18 ods. 3 a § 64 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. a § 2 ods. 3, 4 advokátskeho poriadku.

V súdnom spise (č.l. 88 až č.l. 91) je žurnalizovaný disciplinárny poriadok žalovanej, z ktorého znenia krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal. Tento bol uverejnený na internetovej stránke žalovanej v rámci Bulletinu slovenskej advokácie č. 6/2010, v ktorého úvode je vyslovene uvedené, že v prípade v ňom uverejnených interných predpisov žalovanej ide len o návrhy, ktoré budú predmetom schvaľovania konferenciou advokátov dňa 19.06.2010. Podľa § 20 návrhu disciplinárneho poriadku senát disciplinárne konanie zastaví, ak a) bol návrh vzatý späť pred vyhlásením rozhodnutia, b) zistí dôvody uvedené v § 13. Ustanovenie § 20 ods. 2 písm. d/ návrh disciplinárneho poriadku neobsahuje. Podľa § 25 ods. 1 návrhu disciplinárneho poriadku proti rozhodnutiu senátu môže podať odvolanie disciplinárne obvinený a navrhovateľ. V mene disciplinárne obvineného môže podať odvolanie jeho zástupca.

Podľa § 20 ods. 1 disciplinárneho poriadku, predloženého žalovanou spolu s odvolaním proti rozsudku krajského súdu, ktorý nadobudol účinnosť dňom jeho schválenia konferenciou advokátov 19.06.2010, senát môže rozhodnúť iba o skutku, ktorý je uvedený v návrhu. Podľa § 20 ods. 2 písm. d/ senát rozhodnutím uzná disciplinárne obvineného za vinného. Podľa § 25 ods. 1 senát uzná disciplinárne obvineného za vinného, ak bolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý je predmetom návrhu, že ho spáchal disciplinárne obvinený a že skutok je disciplinárnym previnením v zmysle § 56 ods. 1 zákona o advokácii.

Disciplinárny poriadok žalovanej, schválený konferenciou advokátov dňa 19.06.2010, bol zrušený disciplinárnym poriadkom žalovanej, schváleným konferenciou advokátov dňa 15.06.2013.

Zo zápisnice o pojednávaní krajského súdu z 11.09.2015 vyplýva, že právny zástupca žalovanej krajskému súdu citoval dotknuté ustanovenia disciplinárneho poriadku v znení, ktoré korešponduje zneniu disciplinárneho poriadku, schváleného konferenciou advokátov dňa 19.06.2010, predloženého

žalovanou spolu s odvolaním proti rozsudku krajského súdu.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na publikáciu Olej, J., Kerecman, P., Kalata, P. a kol. Zákon o advokácii. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2013, ktorej prílohou (strany 583 - 596) je disciplinárny poriadok žalovanej, schválený konferenciou advokátov dňa 19.06.2010 v znení, ktoré je totožné so znením disciplinárneho poriadku, schváleného konferenciou advokátov dňa 19.06.2010, ktorého časť predložila súdu žalovaná.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že znenie § 20 ods. 1, § 20 ods. 2 písm. d/ a § 25 ods. 1 návrhu disciplinárneho poriadku žalovanej, na ktoré sa krajský súd v napadnutom rozsudku odvoláva, nekorešponduje so znením disciplinárneho poriadku, schváleného konferenciou advokátov dňa 19.06.2010, predloženého súdu žalovanou, z ktorého táto v disciplinárnom konaní proti žalobkyni aj vychádzala. Uvedená nezrovnalosť bola predmetom šetrenia aj na pojednávaní krajského súdu dňa 11.09.2015, kedy právny zástupca žalovanej citoval krajskému súdu dotknuté ustanovenia disciplinárneho poriadku žalovanej, účinného od 19.06.2010, pričom tieto korešpondovali s výrokom prvostupňového rozhodnutia o uznaní žalobkyne za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia.

Odvolací súd má za to, že v prejednávacom prípade je potrebné vychádzať zo znenia disciplinárneho poriadku, účinného od 19.06.2010, ktorý v konaní predložila súdu žalovaná, keďže ide o jej interný predpis. Krajský súd pochybil, keď vychádzal z právne nezáväzného textu návrhu disciplinárneho poriadku žalovanej, uverejneného na internetovej stránke žalovanej v rámci Bulletinu slovenskej advokácie č. 6/2010.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že ustanovenia § 20 ods. 1, § 20 ods. 2 písm. d/ a § 25 ods. 1 disciplinárneho poriadku, účinného od 19.06.2010, na ktoré správny orgán prvého stupňa vo svojom rozhodnutí odkázal, korešpondujú s výrokom jeho rozhodnutia o uznaní žalobkyne za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia.

Odvolací súd sa stotožnil aj s argumentáciou žalovanej, že v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa bol zrejme chybou v písaní nesprávne uvedený § 18 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. namiesto správneho § 64 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z., nakoľko následná citácia zodpovedá zneniu § 64 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. Uvedený nedostatok nemožno považovať za vadu, ktorá by mohla mať za následok nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a ako aj rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu.

Procesným právom účastníka konania je aj jeho právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa účastníkovi konania odníma možnosť náležite, skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku.

Pokiaľ bol krajský súd toho názoru, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolacieho správneho orgánu je v časti uloženej pokuty nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, jeho povinnosťou bolo tento svoj záver presvedčivo a riadne odôvodniť. Bez náležitého odôvodnenia nie je možné zo strany odvolacieho súdu preskúmať správnosť právneho posúdenia veci krajským súdom v tejto časti.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/52/2014-80 z 11. septembra 2015 podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu opätovne preskúmať zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, vo veci rozhodnúť a rozhodnutie riadne odôvodniť. V novom rozhodnutí krajský súd

rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvej O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.